

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/301/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113213007
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3113213007.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, ul. Metodova 8, IČO: 35697270, zastúpený zástupcom: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Dr. VI. Clementisa 10, proti odporcovi: K. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov 5, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 274,67 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a .

II. Odporcovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

III. Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, vrátane trov odvolacieho konania, vo výške 111,84 eur, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 24.05.2013 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporcovi domáha, aby súd rozhodol o splnení povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 274,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne z tejto sumy od 14.10.2011 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Tento návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzatvoril zmluvu č. A3529948, na základe ktorej vypožičal odporcovi jeden kus SIM karty, potrebnej na využívanie telekomunikačných služieb, ktoré mu navrhovateľ na základe zmluvy mal poskytovať. SIM karte bolo pridelené telefónne číslo 0907056502. Z dôvodu judikovanej neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorej obsahom je dohodnutá zmluvná pokuta podľa Dodatku k zmluve, sa navrhovateľ domáha nároku vo výške škody, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredané mobilné telekomunikačné zariadenie Samsung F480 TOUCHWIZ a to vo výške 299 eur. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou tohto telefónu a jeho akciovou cenou. Túto škodu spôsobil odporca navrhovateľovi tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť podobu viazanosti. Odporca túto povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti porušil, pretože neplatil za poskytnuté služby riadne a včas. Navrhovateľ ďalej v návrhu odôvodnil svoju motiváciu k tomu, že s odporcom a svojimi klientmi dojednal zmluvnú pokutu, ktorá bola vyhlásená súdom za neprijateľnú. Avšak vzhľadom k jej neprijateľnosti dal ustanovenia zmluvy, konkrétne Dodatok k zmluve, do súladu so zákonom a súdnym rozhodnutím. Po tejto úprave odporca v článku 1 bod 1.3 Dodatku vyhlásil, že si je vedomý, že mobilné telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou, len z toho dôvodu, že odporca sa zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi by vznikla škoda. Navrhovateľ ďalej uviedol, že okrem takto spôsobenej škody mu

vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM - kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete. Tieto škody si však pre náročnosť preukazovania neuplatňuje. Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vo výške 125,67 eur vyfaktúrovaných v období 2011/05 - 2011/08. Listom zo dňa 29.09.2011 oznámil odporcovi dlžnú sumu a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na list reagoval a dlžnú sumu zaplatil, avšak len čiastočne, a to úhradou pohľadávky za poskytnuté služby vo výške 125,67 eur a čiastočnou úhradou škody vo výške 24,33 eur. Úrok z omeškania si uplatňuje od 14.10.2011, pretože lehota na dodatočné plnenie, ktorú mu poskytol mu uplynula dňom 13.10.2011.

V priebehu konania podaním zo dňa 02.07.2013 vstúpil do konania vedľajší účastník, Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, a to na stranu odporcu. Vedľajší účastník je združenie pôsobiace na ochranu práv spotrebiteľov. Hlavnou náplňou činnosti tohto združenia je zastupovanie spotrebiteľov a ich podpora formou vedľajšieho účastníctva v konaní, zastupovanie spotrebiteľov v konaní správnych a kontrolných orgánov. Vedľajší účastník je v konaní zastúpený advokátom. Podaním zo dňa 02.10.2013 sa vedľajší účastník vyjadril v konaní tak, že uviedol, že navrhovateľ sa sám dopustil protiprávneho konania tým, že konal v rozpore s ustanovením § 4 ods.3 zákona č. 250/2007 Z.z. podľa ktorého predávajúci nesmie viazať predaj výrobkov alebo poskytovať služby na predaj iného výrobku alebo na poskytnutie služieb. Pre rozhodnutie súdu je potrebné presne definovať aká škoda navrhovateľovi vznikla, kedy vznikla, resp. či existuje príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a protiprávnym konaním odporcu. Samotné uzatvorenie kúpnej zmluvy, podľa ktorej si účastníci platne dohodli akciovú cenu ako kúpnu cenu, nemôže spôsobiť navrhovateľovi žiadnu škodu, lebo takýto predaj a takto dohodnutá kúpna cena sa neprieči žiadnej norme a nie je tým porušená žiadna právna povinnosť. Poskytnutie zľavneného mobilného zariadenia predstavuje akurát súčasť obchodnej stratégie a politiky navrhovateľa. Poukázal na existujúcu judikatúru súdov Slovenskej republiky, a to uznesenie Krajského súdu v Prešove z 20.08.2012 sp.zn. 16Co/105/2012, v zmysle ktorého je tento súd toho názoru, že náhrada škody nemôže znamenať rozdiel medzi predajnou cenou telefónu a skutočnou cenou, a ďalej rozsudok Okresného súdu Bratislava III z 29.01.2013 sp.zn. 14C/44/2012, v zmysle ktorého je tento súd toho názoru, že rozdiel medzi predajnou cenou telefónu a skutočnou cenou nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Vedľajší účastník uviedol, že tvrdenie navrhovateľa, že škodu predstavuje poskytnutá zľava na mobilný telefón nemôže obstáť ani z hľadiska skúmania príčinnej súvislosti ako predpokladu zodpovednosti za škodu, nakoľko navrhovateľ zľavu poskytol dobrovoľne ešte pred konaním odporcu. Aj preto nemožno tvrdiť, že nebyť konania odporcu nedošlo by ani ku škode u navrhovateľa. Zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia a uviedol, že súhlasí s rozhodnutím súdu bez nariadenia pojednávania.

Odporcovi bol návrh spolu s prílohami doručený dňa 27.09.2013. Odporca na doručený návrh navrhovateľa nereagoval.

Rozsudkom č.k. 17C/301/2013 - 51 zo dňa 05.12.2013 súd o návrhu navrhovateľa rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi časť žalovanej sumy vo výške 97,36 eur spolu s úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti návrh zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal. Na základe odvolania vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti výroku I., III. a IV. tohto rozsudku, odvolací súd uznesením č.k. 6Co/333/2014 - 95 zo dňa 30.04.2014 rozsudok v napadnutej časti zrušil a vrátil vec súdu na ďalšie konania. V odôvodnení tohto uznesenia nariadil súdu zopakovať dokazovanie a vec následne opätovne rozhodnúť. Zároveň má súd rozhodnúť aj o náhrade trov odvolacieho konania. Rozsudok súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa v časti prevyšujúcej žalovanú sumu nad 97,36 eur nadobudol právoplatnosť. Preto predmetom konania po odvolacom konaní je iba časť žalovanej sumy, a to 97,36 eur spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy.

Súd sa po tomto rozhodnutí odvolacieho súdu opätovne oboznámil so Zmluvou o pripojení č. A3529948 zo dňa 21.12.2007, Dodatkom k zmluve o pripojení č. zmluvy A3529948 zo dňa 14.07.2009, prílohou č. 1 Dodatku k Zmluve, pokusom o pokonávku zo dňa 29.09.2011, faktúrami na č.l. 15, 16, 17, 18, 19, ďalej s listinnými dôkazmi založenými v spise na č.l. 5, 7 - výpis zo systému navrhovateľa a

Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických služieb navrhovateľa. O návrhu opätovne na prejednanie veci samej súd nenariadil pojednávanie, pretože vo veci ide o drobný spor a podľa názoru súdu vo veci možno rozhodnúť bez pojednávania. Po vykonanom dokazovaní súd zistil tento, pre rozhodnutie o návrhu podstatný, skutkový stav:

Navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 21.12.2007 podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách Zmluvu o pripojení č. A3529948, ďalej len „zmluva o pripojení“, na základe ktorej bol navrhovateľ povinný zriadiť odporcovi prístup k verejnej telefónnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Týmito službami sú dátové služby, a to v bežnom ponímaní najmä telefonovanie. Súčasťou zmluvy o pripojení sú aj Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete navrhovateľa, ďalej len „Všeobecné podmienky“ a Dodatok k nej. Tieto služby navrhovateľ odporcovi sprístupnil a zriadil mu prístup do telefónnej siete prostredníctvom SIM karty s prideleným telefónnym číslom 0907056502. Dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 14.07.2009 bola medzi účastníkmi uzatvorená okrem iného dohoda o predaji koncového telekomunikačného zariadenia, mobilného telefónu Samsung F480 TOUCHWIZ za kúpnu cenu 1 eura, dohoda o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 8 eur za aktiváciu SIM karty, záväzok odporcu, že po dobu nasledujúcich 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom, že po túto dobu bude bez prerušenia využívať služby navrhovateľa, že sa nedopustí takého konania, na základe ktorého by navrhovateľ mohol od zmluvy odstúpiť alebo vypovedať zmluvu z dôvodov nesplnenia alebo porušenia povinností. V čl. 2 bod 2.5 bolo dohodnuté, že v prípade porušenia niektorej z povinností odporcu uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 (najmä ale nielen nezaplatenie splatnej ceny za Služby, nedodržanie záväzku uvedeného v bode 2.2 tohto článku, jednostranné ukončenie platnosti zmluvy pred uplynutím doby viazanosti, vykonanie úkonu smerujúceho k ukončeniu platnosti Dodatku pred uplynutím doby viazanosti bez ohľadu na skutočnosť, či naozaj dôjde k ukončeniu jeho platnosti) je odporca povinný uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 497,91 eur. Dňa 18.05.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 2112253257 na sumu 43,08 eur za poskytnuté telekomunikačné služby, so splatnosťou do 01.06.2011. Dňa 17.06.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 2115516983 na sumu 38,53 eur za poskytnuté telekomunikačné služby so splatnosťou do 01.07.2011. Dňa 16.07.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 2118824409 na sumu 38,75 eur za poskytnuté telekomunikačné služby so splatnosťou do 30.07.2011. Dňa 16.07.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 2118889565 na sumu 1,33 eur za upomienku so splatnosťou do 30.07.2011. Dňa 16.08.2011 vystavil navrhovateľ odporcovi faktúru č. 2122147923 na sumu 3,98 eur za odpojenie odporcu so splatnosťou do 30.08.2011.

Podľa § 52 ods. 1, ods.2, ods.3, ods.4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 43 ods.1, ods.2, ods.3 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu. Zmluva o pripojení zaniká uplynutím času, na ktorý bola uzatvorená, dohodou účastníkov zmluvy, odstúpením od zmluvy, vypovedou, ak tak ustanovuje osobitný predpis.

Podľa článku 1 bod 1.7 Všeobecných podmienok „Zmluva“ je zmluva o pripojení, na základe ktorej sa spoločnosť Orange Slovensko zaväzuje zriadiť Účastníkovi potrebný prístup k jej verejnej telefónnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky a Cenník.

Podľa článku 2 bod 2.3 Všeobecných podmienok ak doba poskytovania služieb nie je v Zmluve dohodnutá, platí, že ich poskytovanie je dohodnuté na dobu neurčitú. Cena služieb je dohodnutá v Zmluve s odkazom na Cenník.

Podľa článku 4 bod 4.1 Všeobecných podmienok Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Platnosť Zmluvy zaniká: dohodou zmluvných strán, odstúpením od zmluvy, výpoveďou zo strany Účastníka alebo spoločnosti Orange Slovensko, smrťou alebo zánikom účastníka.

Podľa článku 4 bod 4.2 Všeobecných podmienok obidve zmluvné strany sú oprávnené ukončiť písomnou dohodou platnosť Zmluvy k obojstranne dohodnutému a potvrdenému dátumu, ak Zmluva alebo Dodatok k nej neustanovuje inak.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 491 ods.1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa § 517 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 559 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Na základe zisteného skutkového stavu a aplikácii citovaných ustanovení právnych predpisov súd právne posúdil vec takto:

Zmluva o pripojení, ktoré uzavrel navrhovateľ ako dodávateľ s odporcom ako spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri ich uzatváraní navrhovateľ konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporca je fyzickou osobou a nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa otvoril priestor pre súdnu kontrolu zmluvných podmienok, a to v tom zmysle, či tieto nespôsobili hrubú nerovnováhu v

právach a povinnostiach v neprospech odporcu ako spotrebiteľa. Touto kontrolou súd zabezpečuje ochranu podľa § 3 ods.3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Ak súd takúto skutočnosť zistí, je povinný prihliadať na ňu z úradnej povinnosti a nepriznať plnenie dodávateľovi z takej zmluvnej podmienky. Ide o neplatnú zmluvnú podmienku z dôvodu jej neprijateľnosti.

Navrhovateľ odvodzuje povinnosť odporcu zaplatiť mu žalovanú sumu od jeho povinnosti na náhradu škody pre porušenie zmluvnej povinnosti (cena za poskytnuté služby bola odporcom zaplatená). Odporca mal zmluvnú povinnosť porušiť tým, že v rozpore so zmluvou nezotrval po dobu 24 mesiacov v zmluvnom vzťahu s navrhovateľom, čím porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby, tzv. doby viazanosti, a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Porušenie právnej povinnosti, teda aj zmluvnej povinnosti, je nevyhnutným predpokladom pre zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka. V prípade, že toto porušenie nie je dané, nemožno vyvodzovať zodpovednosť za škodu podľa tohto ustanovenia. V občianskom súdnom konaní je povinnosťou účastníka konania preukázať, resp. označiť dôkaz, že ním tvrdená skutočnosť existuje. Táto povinnosť, tzv. dôkazné bremeno zaťažuje tohto účastníka konania. Ak sa teda navrhovateľ domáha práva na náhradu škody podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka musí minimálne tvrdiť, že odporca porušil konkrétnu zmluvnú povinnosť a následne musí túto skutočnosť preukázať. V prejednávanom prípade navrhovateľ všeobecne tvrdí, že odporca porušil povinnosť užívať služby navrhovateľa po dobu 24 mesiacov. Podľa bodu 4.1 všeobecných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy, platnosť zmluvy zaniká dohodou zmluvných strán, odstúpením od zmluvy, výpoveďou niektorou zo strán alebo smrťou, resp. zánikom účastníka. Okrem týchto všeobecných podmienok upravuje právo na odstúpenie od zmluvy o pripojení zo strany podniku, teda navrhovateľa, aj § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, s účinnosťou do 31.12.2011, a § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, s účinnosťou od 01.01.2012. Navrhovateľ však v návrhu netvrdí, že k zániku platnosti zmluvy došlo niektorým z týchto spôsobov. Navrhovateľ iba tvrdí, že odporca povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti porušil, pretože neplatil za poskytnuté služby riadne a včas. Neplatením ceny poskytnutých služieb však zmluvný vzťah medzi účastníkmi nezanikol. Z tohto dôvodu nebolo v konaní dokázané, že odporca nedodržiaval povinnosť užívať služby poskytované navrhovateľom, naopak navrhovateľ pred riadnym ukončením zmluvy prestal poskytovať služby odporcovi tým, že zamedzil odporcovi prístup k verejnej telefónnej sieti, tým že ho „odpojil“. A to bez toho, aby zmluva riadnym spôsobom zanikla, teda zanikla písomnou dohodou zmluvných strán, písomným odstúpením od zmluvy, jednostrannou písomnou výpoveďou, smrťou odporcu.

Vzhľadom k tomu, že nie je splnený jeden z nevyhnutných zákonných predpokladov na vznik odporcovej zodpovednosti za škodu, a to porušenie právnej povinnosti, od ktorého navrhovateľ odvodzuje vznik škody, z dôvodu nadbytočnosti sa súd nezaoberal okolnosťou vzniku škody na strane navrhovateľa. Súd považuje za potrebné takisto uviesť, že navrhovateľ odvodzuje svoje tvrdenie o tom, že odporca porušil svoj záväzok používať služby a zotrvať v zmluvnom vzťahu počas tzv. doby viazanosti, od skutočnosti, že odporcovi bola predĺžená zmluvná viazanosť v súlade s dodatkom k zmluve čl. 2 bod 2.6 dodatku k zmluve. Tento článok dodatku však neupravuje predlžovanie doby viazanosti. Zrejme predložením listinného dôkazu, ktorý je založený v spise na čísle listu 5 a obsahom ktorého je pravdepodobne výpis z počítačového systému navrhovateľa, mienil navrhovateľ preukázať predĺženie doby viazanosti. Z tohto listinného dôkazu však dohoda o predĺžení doby viazanosti nevyplýva, pretože nejde o listinný dôkaz o dvojstrannom právnom úkone medzi zmluvnými účastníkmi, obsahom ktorého má byť uvedená skutočnosť. Iný dôkaz o tejto skutočnosti navrhovateľ nepredložil ani neoznačil.

K tvrdeniam uvádzaným vedľajším účastníkom v jeho vyjadrení k návrhu súd uvádza, že uvedenej argumentácii vedľajšieho účastníka je možné prisvedčiť, pretože ako už bolo judikované v rozhodnutiach uvádzaných vedľajším účastníkom, za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej praktiky navrhovateľ predáva vec za nižšiu cenu aká je jeho skutočná cena. Kúpna cena bola stanovená konsenzom zmluvných strán a rozdiel medzi skutočnou cenou veci a jej predajnou cenou nemôže predstavovať škodu, resp. ušlý zisk v prípade, že dôjde k prípadnému porušeniu zmluvnej povinnosti z inej ako takejto kúpnej zmluvy, napr. zmluvy o pripojení.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože v konaní bol odporca plne úspešný. Vzhľadom k tejto skutočnosti patrí odporcovi právo na náhradu celých trov konania. Vzhľadom k tomu, že odporca si právo na náhradu trov konania neuplatnil a k tomu, že mu v konaní žiadne trovy konania nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom k tomu, že v konaní vystupuje aj vedľajší účastník na strane odporcu, súd rozhodoval aj o náhrade trov vedľajšieho účastníka, ktoré mu v konaní vznikli a boli účelné, vrátane trov odvolacieho konania, v ktorom bol vedľajší účastník plne úspešný. Pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi sa súd riadil právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý výrok konajúceho súdu, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane, zrušil. Právny názor odvolacieho súdu je pre súd podľa § 226 Občianskeho súdneho poriadku záväzný. Odvolací súd uviedol, že sa nestotožnil so záverom okresného súdu o neúčelnosti nákladov vedľajšieho účastníka spojených s právnou službou advokáta. Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci. Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z. Účel vedľajšieho účastníka v tomto spore bolo zabezpečiť odporcovi kvalifikovanú obranu proti návrhu navrhovateľa. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS správne a aj efektívne zabezpečovalo a presadzovalo oprávnené záujmy odporcu ako spotrebiteľa. Aj v skutkovo jednoduchej a po právnej stránke menej zložitej veci je akceptovateľné aplikujúc ust. § 47 ods. 2 Ústavy SR, aby bol účastník zastúpený advokátom. Takéto trovy konania sú účelne vynaložené. Navrhovateľ je silná spoločnosť, ktorá vymáha množstvo pohľadávok, pričom disponuje sama právnym oddelením a tiež sa dáva zastupovať advokátskou kanceláriou, teda aj vo vzťahu k navrhovateľovi by bola vychádzajúca zo záveru okresného súdu namiesto otázka účelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia (aj navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia).

Preto súd rozhodol o náhrade trov konania tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť na náhradu trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Vedľajší účastník si v rámci trov konania, vrátane trov odvolacieho konania uplatnil trovy právneho zastúpenia, a to naposledy v odvolaní proti rozsudku zo dňa 02.01.2014. Tieto pozostávajú z odmeny za tri úkony právnej služby a to: príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 02.11.2012, písomné podanie na súd týkajúce sa veci samej - vyjadrenie zo dňa 02.10.2013 a odvolanie proti rozsudku zo dňa 02.01.2014.

Za každý z vyššie uvedených úkonov právnej služby patrí právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka podľa § 10 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/, c/, g/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len

„vyhláška“, odmena vo výške 23,24 eur. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby súd určil podľa § 10 ods.1 vyhlášky vychádzajúc z tarifnej hodnoty vo výške 274,67 eur. Ku každému z týchto úkonov mu patrí podľa § 16 ods.3 vyhlášky aj režijný paušál - náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 1/100 výpočtového základu pre príslušný rok, v ktorom bol úkon právnej služby poskytnutý. Výpočtový základ v roku 2012 bol vo výške 763 eur, v roku 2013 vo výške 781 eur a v roku 2014 vo výške 804 eur. Celkovú výšku odmeny spolu s režijnými paušálmi súd určil v sume 93,20 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka je od 01.02.2005 platiteľom dane z pridanej hodnoty, a preto súd zvýšil priznanú odmenu a náhradu výdavkov podľa § 18 ods.3 vyhlášky o 20 %. Celkovú výšku trov právneho zastúpenia súd určil v sume 111,84 eur.

V zmysle § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku je navrhovateľ povinný nahradiť trovy konania zo zákona na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.